

KÁRPÁTI LAPOK

A turistaság, a honismeret és a természetvédelem terjesztésére
Kiadja a Magyarországi Kárpát Egyesület

Szerkesztő: Nagy Péter, peter.nagi@t-online.hu

Internet: <http://www.karpategyesulet.hu>

Postacím: 1244 Budapest, Pf.: 800.

A telhetetlen államkassza és a természetbarátok

Minket, természetkedvelő és védő, értékkeremtő non-profit turista-egyesületeket újabb csapás ért. Az nem volt elég, hogy a hatalmon lévő kormány a pályázati úton megszerezhető – működésünket biztosító pénzek kifizetését forráshiányra való hivatkozással sorozatosan elutasította, 2006. január 15-én hatályba léptette a *környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól megalkotott rendeletet. (2. old.)*

Sízzünk itthon! Az „Északi Zöld”

A hideghegyi síterepeket ez évtől a Siker 2000 Kft keretében a Magyarországi Kárpát Egyesület működteti. Ennek kapcsán készült összeállításunk. *(4. old.)*

Útvonal kijelölő jelzést festésünk beszámolója kilencedik részében, ismét az Ipolyságban végzett munkával ismerkedhetünk. *(8. old.)*

Túra az Alacsony-Tátrában

Orbán Imre fotói (16. old.)

Mit jelent ez számunkra?

Ha magunkban, magunknak gyaloglunk, akkor semmit. Amennyiben engedélyköteles közösségi rendezvényeket kívánunk megszervezni, pl. teljesítménytúra, gyermektábor, környezetvédelmi tábor stb. továbbá ide sorolható a menedékház-mentés is, a táblázat szerinti díjtételeket előre be kell fizetni az államkasszába. Ami egyben nem jelenti az engedély megadását. Elutasítás esetén jogorvoslati lehetőség van. Biztosan már mondja is a Kedves Olvasó, azért is fizetni kell! Úgy van, az említett rendeletben ennek is olvasható a díjtétele.

Sajnálatos, hogy a pénzsóvár jogalkotó egy kalap alá vett minket a környezetből valamilyen módon anyagi hasznot remélő, profitot termelő beruházókkal, üzemeltetőkkal, akik illetékbevezéseiket vígan levonhatják bevételeikből. A Magyarországi Kárpát Egyesület és tagegyesületei, ha tudnának sem végezhetnek bevételsterző gazdasági tevékenységet, hiszen jogi besorolásuk közhasznú. Amint említettem, az adófizetők biztosította pályázati pénzekből – ha megkapják, az adók 1%-ból, tagdíjbefizetésekből élnek, amiből nem futja ezen úkeletű sarcra, bocsánat, eljárási illetékre. Ebből következik, sorra le kell mondaniuk a magyarországi engedélyköteles programokat. Megjegyzem, az erdőpusztító fakivágás engedélyezési illetékét nem találtam a rendeletben.

Miért kellene fizetnünk?

A természetjárók, amatőr sportbarátok profitja a környezet ismeret-szeretet, az egészséges életmód, a közösségi lét, a természetbarát társadalomformáló tudat és még hosszasan sorolhatnám a pénzben ki nem fejezhető emberi értékeket.

A szabadidő értelmes, ugyanakkor hasznos eltöltése mellett, az egri tagegyesületünk emberei társadalmi munkában, az állami tulajdonú és elhagyott, pusztulásra ítélt, gazdaságilag jelentéktelen bükki menedékházak, kulcsos-házak állagmentésére és üzemeltetésére vállalkozott. A rendeletet követően az ingyenmunkájukért előre fizethetnek 750.000 Ft illetéket. Ezen abszurd helyzet teljességgel elfogadhatatlan.

Talán a Magyar Államnak kellene ezeket az értékeremtő turista egyesületeket és tagjaik erőfeszítéseit megbecsülni, támogatni, mielőtt kedvük szegik a jövőben. Ha azokat segíteni nem tudja, nem akarja, legalább ne ártson nekik.

Nagy Péter

Kivonat a 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet 1. mellékletéből:

Igazgatási szolgáltatási díjköteles egyes környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint vízügyi hatósági eljárások, illetve az igazgatási szolgáltatási díj mértéke

I. Egyes igazgatási szolgáltatási díjköteles környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint vízügyi hatósági eljárások, illetve az igazgatási szolgáltatási díj mértéke

- (28.) Védett vagy fokozottan védett természeti területen hatósági engedélyhez kötött, a jogszabályban meghatározott tevékenységekkel kapcsolatos eljárás: a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 38. § (1) bekezdésének i) pontja **közösségi és tömegsportesemények rendezéséhez, sportversenyhez, technikai jellegű sporttevékenység folytatása** – 100.000 Ft.
- (35.) A **barlangi búvármerüléshez** szükséges engedély [Tvt. 51. § (3) bekezdésének c) pontja] – 10.000 Ft.

IV. Azon tevékenységek engedélyezésének igazgatási szolgáltatási díjai, amelyeknél a felügyelőség előzetes vizsgálatban hozott döntése alapján szükséges a környezeti hatásvizsgálat lefolytatása

- (13.) **Szállásbely-szolgáltatás, vendéglátás** – 750.000 Ft.
- (19.) **Szórakoztatás, kultúra, sport** – 750.000 Ft.

A hatóság a természetbarátok ellen?

Állandóan azt halljuk, hogy olcsóbb, és nem túlszabályozott, bürokratikus államra van szükség. Ez a szabályozás nem ezt szolgálja. Épp most beszélt a Davosi Világ gazdasági Fórumon Merkel német kancellárasszony arról, hogy személyesen kívánja felvenni a harcot a bürokrácia ellen, az ugyanis véleménye szerint hátráltatja a növekedést és az innovációt, ezáltal Európa első számú problémájának, a magas munkanélküliségnek a leküzdését. A kancellárasszony Németországban kezdi a bürokrácia lebontását és a bürokrácia-ellenes küzdelmet 2007-ben a német EU-elnökség kulcsprogramjává kívánja emelni.

A turistákat, a természetben űzött sportok kedvelőit igen hátrányosan érinti, ha a turistaházak működtetéséhez, korszerűsítéséhez, versenyek (teljesítmény-túrák, tájfutás, síversenyek) rendezéséhez, barlangászati tevékenységhez, sífelvonók építéséhez, de talán még osztálykirándulásokhoz, táborozáshoz is, költséges engedélyeket kell beszerezni. Különösen fontos, hogy a fiatalokat a természethez közel hozzuk, és ne hozzuk anyagilag még lehetetlenebb helyzetbe az állampolgárokat, a turisztaszakosztályokat. Nem engedhető meg, hogy a természetbarátság és a környezetvédelem szembekerüljön egymással.

Jeszenszky Géza

Az 1873-ban alapított Magyarországi Kárpát Egyesület elnöke

Egyesületi hírek

<http://www.karpategyesulet.hu> (Péntek Attila, PKE)

Örömmel jelenthetem, hogy sikerült „beizzítani” új honlapunkat! Természetesen még számos működésbeli rendellenességgel számolhatunk, de tekintetbe véve a régi honlapunk feltehető látogatottsági statisztikáját úgy érzem, hogy nem túlságosan nagy a kockázat az új honlap azonnali üzembe helyezése. Folyamatban van sok esetben a még hiányzó magyarítás és remélhetően hamarosan sor kerül a tárkapacitási problémánk végleges megoldása. Szívügyemnek tekinteném ugyanis egy – figyelembe véve a tagság birtokában lévő számos túrán készült ezernyi fényképet – méltó „Képgaléria” létrehozását.

Várom továbbá az ötleteket milyen újabb lehetőségeket kellene beintegrálni a honlapba ill. a „külsővel” kapcsolatos minden észrevételt! *Az új honlap csakis akkor fog rendeltetésének megfelelően működni, ha szerkesztését közösen végezzük!*

Ezért is kérem játsszatok bátran a honlappal, kísérletezzetek vele. Mindazonáltal a régi honlapunk változatlanul elérhető: www.karpategyesulet.hu/home.htm

Végezetül itt (is!) szeretnék köszönetet mondani *Bakos Csabának* a Kárpát Egyesület Eger „webmesterének”, akinek sikerült egyrészt megnyernie, hogy elvállaljam a honlapunk szerkesztését, másrészt hetek óta türelmes, áldozatos módon segítette munkámat! Köszönöm Csaba!

Gyaloglás a Balaton jegén (Mályi József, MKE)

Jelentem: Lów Andrással sikerült elsőként hosszban végigjárni a Balaton jegét. Időnk: 16.óra 18 perc. Sérülés nem volt, csak Mónika csúszott be a vízbe. Azután feladta. (SMS üzenet, 2006. 02.12. 10:48) – Ezt a kihívást huszonöt éve dédelgettem. Háromszor rohantam neki a teljes távnak (még fiatal koromban). Kétszer rövidebb távon próbálkoztam. Összesen öt kísérletem volt idáig. Ez volt a hatodik. Már úgy tűnt, hogy nincs esélyem végig megcsinálni. Fantasztikum elégtétel számomra, hogy ilyen idős koromban, mégis többre jutottam, mint ifjan. Túl sok esélyem az ismétlésre, már tényleg nincsen. A Balaton jege több, mint harminc centi vastag volt. A rianásoknál kellett figyelni. Jól látható volt mindegyik. Korival, kerékpárral, vagy bármilyen gyorsabb alkalmatossággal veszélyesebb lett volna, mint lassú gyaloglással.

Mónika akkora lyukba lépett, amibe nem tudott volna elmerülni. A lába vizes lett. Azonnal partra kísértük. (Részlet a beszámolóból.)

Sízzünk itthon!

Nagy-Hideg-hegy (865 m) – 8 km-es erdei lesiklás és 1,2 km hosszú sípálya

Öt, változatos vezetésű sípálya és három sífelvonó (köztük egy 220 m szintkülönbségű, hazánkban a leghosszabb) várja a Börzsöny tezején e sportág kedvelőit. A hóbiztos északi oldalon két fekete és két piros pálya áll a gyakorlottabb sízők rendelkezésére, a menedékház előtt enyhe gyakorló lejtők és egy napos, felvonóval ellátott déli pálya fogadja a látogatókat. Magas Tax napos rétyjén a kezdők és a gyermekek egy korszerű Poma-lift segítségével ismerkedhetnek meg a sízéssel. Itt van a sífutás és sítúrázás központja is.

Az M 0-as autópályáról Újpestenél kiindulva, Vácot elkerülve a 2 A autópályán Budapestről 65 km-re, egy órás autózással elérhető a Királyréttől északra, a Nagy-Inóc lábánál, a Normafa magasságában kiépített nagy parkoló. Innen hétvégeken - illetve megrendelésre bármikor - sibusz szállítja föl a közönséget a hegyre. Tehát Budapestről másfél óra alatt elérhetők a sípályák!

Magas Taxon, 700 m magasságban, festői környezetben egy kisebb, hangulatos, turistaház és a tágas alpesi réten egy Poma sílift kínál ideális viszonyokat kezdők és gyermekes családok számára. Innen számos túrasízésre, sífutásra alkalmas út indul a Magas-Börzsönybe.

A sibuszok a hideghegyi menedékházig járnak, onnan 3 perces siklással érhető el az északi pályák. A nagy teljesítményű felvonón csak a déli órákra alakul ki néhány perces sor. A napozóterazon vagy az étteremben lehet pihenni és meleg ételeket fogyasztani. Hazánkban egyedülálló sí-élményt kínál a két jelzett, egyenletesen lejtő síút, amelyen nyolc kilométeres lesiklással lehet visszajutni az autóparkolóhoz.

Az utolsó két télen március végéig lehetett sízni Hideg-hegyen, tavaly a hótakaró vastagsága elérte az egy métert! Idén már januárban közel egy méter a hó!

A két turistaházban 4-6 ágyas szobák, meleg víz, fürdési lehetőség és étterem várja a sportszerű élet kedvelőit.

Napi sibirlet: 2200 Ft. Hétvégeken kedvezményes kétnapos sibirlet 3200 Ft-ért! Hétköznap, előre megvásárolva hétvégén is, a kedvezményes napijegy 1800 Ft! Hétköznap kedvezményes pályabérlet felvonóhasználattal!

A hétközi kedvezmény és a pályaszállítás ideális sítáborok, tanfolyamok tartására!

Érdeklődés, szállásfoglalás, sibusz rendelés a 30 251 8887 telefonszámon. Interneten a www.nagyhideghegy.hu

Kedvezményes sibirletek (1800 Ft-os napijegy) az Egyesületnél a csütörtöki klubnapokon kaphatók!

Közvetlen sibusz Budapestről Hideghegyre!

A **Sargent Iskolabusz** Kft minden szombaton és vasárnap sibuszt indít Budapestről Nagy-Hideghegyre. Az első járat reggel 7-kor, a második 7:15-kor indul a 2-es metro Árpád-híd megállójától, a Sconto bútoráruházig előtti parkolóból. Visszaérkezés este fél 7 körül.

A viteldíj oda-vissza 1500 Ft.

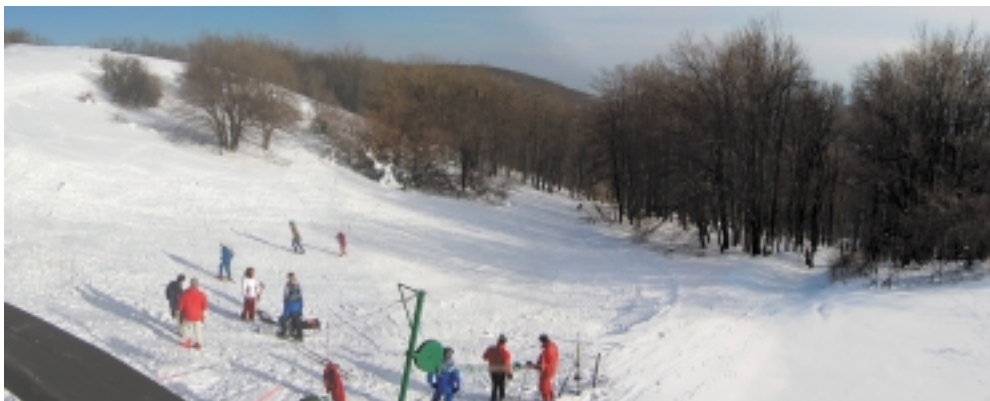
Ugyanezek a buszok napközben a Királyrét fölötti inóci (cseresznyefai) autóparkoló és Hideghegy között ingázva szállítják fel az utasokat. Viteldíj oda-vissza 700 Ft.

Helybiztosítás, további információ: tel. 231 01 01, vagy e-mail: info@sargentbus.com

Csoványos – Nagy-Hideghegy Emléktúra

A Dunakanyar Térségi Fejlesztési Tanács Sport- és Szabadidő Bizottsága és a Magyarországi Kárpát Egyesület 2006. február 11-én, szombaton sítúrára hívja a téli természet és a sízés barátait a **Csoványosra**. Találkozás a Magas Tax-i turistaház előtt de. 11-kor, ide Királyrétről gyalog, vagy az inóci (Cseresznyefai) autóparkolóból sibuszszal lehet eljutni. Az alpesi és futóléccel egyaránt teljesíthető túra (gyalogosoknak a mély hó miatt nem ajánljuk!) a Csoványosra érkezve megemlékezik az 1910. februári első börzsönyi síversenyről. Ezt követően lesiklás az Oltár-kő érintésével a nagy-hideghegyi sífelvonó völgyállomásához, majd délután 3-kor a nagy-hideghegyi turistaház előtt Jeszenszky Géza egyesületi elnök megkoszorúzza a házárt és a sítérekért sokat munkálkodó **Tolnai József** emléktábláját, és felidéz **Szebényi Géza**, a Természetbarát Szövetség egykori sibirizottsága vezetőjének a tevékenységét.

Túrási (2006. január)

A szép Tamás-kúti bükki hétvége után, még hétfőn, kedden szabadnapos voltam. Nyakamba vettem az új túrásibakit (használtan 7r), meg a lécet, meg a fókát és irány Nagy-Hideg-hegy! Királyréttől a tó mellett fel a Sutaberki-nyiladékon a volt Újpest-kunyhóig. Onnan jobbra az erdészeti úton Foltán-keresztig. 16órákor beírtam magam a Csóványos csúcskönyvbe. 17:30-ra hulla fáradtan Hideg-hegyen. Fürcsi,vacsi,alvás. 17 km, 7,5 óra alatt, kb.800 m szint sítalpon. Csak a Csóviról lefelé a cserjésben vettem le a lécet, miután elkaptam egy fát.

Másnap 8-kor ragyogó napsütés, reggeli+csoki+gyömbi. Belekóstoltam a déli pályába. Tititititit Le-föl, 1x foka nélkül is nekiindultam, de az erdőben landoltam . (főkéval lesiklani, mintha fa lécen mennél) Kiselőadást tartottam a fókás túrásielésről, amikor a házban lévő fiatalok hitetlenkedve látták, hogy hónom alatt a botokkal, fújom az orrom, közben haladok felfelé a sípályán. Természetesen előző nap teszteltem, csekély súlyommal, milyen meredeken tudok felmenni a szőrzettel: piros pályán simán.

Na de aztán! Réges-rég óta furta az oldalam, mi van hátul, Hideg-hegy északi oldalán lent a mélyben! Egy életem - egy halálom, senki sem lát, még a 12 órai kapuzárás előtt megnéztem a felvonó alsó állomását, a piros pálya aljában! Befejezve az előadásom a fiataloknak, profi módon átsiklottam szintben a felvonó-házhoz. Ott már tényleg csak a holló látott. Túlzott kíváncsisággal benéztem a fekete pályába. Oda azért nem indultam...Nagyon duúúurva! Mintha Monacóban védőkorlátok nélkül versenyeznének Schumiék... A piros pályát viszont s nélkül ismerjük, legalábbis a felső részét. Az első kanyart kell jól bevenni aztán a sáncig nem is olyan nehéz. Azután ... még jó, hogy finom puha a szegély hóóóó. A vége szép kifutás. Mielőtt eléred a felvonó alsó bódét, balról a fák közül a nyakadba szakad a fekete pálya vége.... Brrrrr. 20 perc alatt értem fel léccel a lábamon a piros pálya szélén. Sajnos nincs dokumentáció, hogy lent voltam. Elővigyázatosságból se GPS-t, se fényképezőgépet nem vittem magammal.

Jövő héten újra megpróbáljuk! Ja! Hideg-hegyről a sibusz útvonalán egészen Királyrétig siklottam több mint 1 órát! :) Ki tart velem?

Stauróczki Tamás, MKE

Beszámoló egy páratlan hideghegyi hétvégéről (2006. február 13.)

Évek, talán évtizedek távlatában is a legjobbak közé tartozott az elmúlt hétvége. Pénteken Galgóczi Csabával és Udvarnagyi Miklóssal hárman mentünk föl, előkészíteni a terepet, s az előrejelzéssel mit sem törődve egyre jobban havazott. Az út egyre járhatatlanabb volt még a hideghegyi ház terepjárójának is, így Csaba első dolga az volt, hogy beindítsa a hótaposó gépet. Noha jóval Tax alattig eltúrta, megtaposta az erdészeti szervizutat, a Szokolyáról végre elinduló hókotrór este 6-kor Tax alatt elakadt a nagy hóban. Nem csoda, mert szünet nélkül szakadt. Miklóssal a turistaháztól a töretlen, mély hóban nehezen jutottunk el az északi pálya nagy felvonójához. A házban mínusz 3, előtte – 5 fok volt, de a szél nem fújt, s rövidesen igen melegünk is lett. Ketten két órán át lapátoltuk a havat a felvonóház előtt, hogy be lehessen menni az épületbe és ki lehessen nyitni az ajtót. Újabb másfél óra volt letaposni a felvonó alatt a völgyállomásig és ellapátolni a visszamenő tárcsák útját elzáró hótömeget. Síléccelem is mélyen besüpedt az ember a friss, puha fehérségbe. Attól tartottunk, hogy másnap a sibuszok nem tudnak feljönni a hegyre és a havazás hírére meginduló közönséget hiába várja a lassan méteresre nőtt hótakaró. Végül a Ratrak és az Unimogra szerelt hókotró éjjel után 1-re fejezte be az út járhatóvá tételét. Mögötte érkezett föl a gondnok, Dénes terepjárója, a hétvégére szükséges élelmiszerral és üzemanyaggal. Még ekkor is szünet nélkül hullott a hó, az időjárásjelentés pedig azzal biztatót, hogy aznap ugyan nem volt az országban jelentős havazás, de másnapra várható, sőt az erős szélről hófúvásoktól kell tartani. Nyugtalanul aludtunk, féltünk, hogy előző napi munkánk eredményét a hó és a szél el fogja tüntetni. Hajnali 5-kor hallom, hogy a ház autója indul lefelé. Kinézve az ablakon megnyugodva láttam, hogy a havazás elállt. Korai reggeli után 7-kor már indultunk a pályákra, hogy 9-rem kész pályák várják az érkezőket. Csaba beindítja a Ratrakot – és a motor jár, de kormányozni nem lehet, a hidraulika nem működik. Próbálkozás, telefon Szokolyára Fehér Lászlónak, aki előző éjjel dolgozott a gépen – de semmi jó tanács. U. Miklóssal siettünk ki a felvonóhoz. Valóban vagy 15 cm friss hó esett azóta, hogy előző nap besötétedéskor bezártuk a felvonóházat. Ennek eltakarítására már elég volt egy óra, majd újra elkezdtem lapátolni a felvonó nyomvonalát. Közben megjöttek Pestről liftkezelő barátaink, elmondták, hogy a busz minden nehézség nélkül feljutott a jól megtisztított úton. Csak a pályán nem volt megtaposva a nagy friss hó. Mit fog szólni a tömeg, hiszen azt olvasták az általam szétküldött híradásban, hogy kezelt pályák

várják őket? Ekkor jött meg Csaba a felfedezés hírével: a gép azért nem működik, mert az éjszaka a nyestek és/vagy egerek beköltöztek a jó meleg gépbe és éhségükben szétrágták a műanyag borítású vezetékeket! Csaba talált megfelelő drótot és bizakodva visszament, hogy működni fog a gép. Így is lett, előbb a délit, majd a 2-es északit jó másfél óra alatt elsímitotta, így a három sibusz által szállított rengeteg ember már csak a fantasztikus havat találta a pályákon és a lassan kiderülő időben gyönyörködött a tájban. A közönség többsége életében először járt Hideghegyen és nem győztek ámulni, milyen remek pályákat és havat találtak. Többen elmondták, az előző napokban Szlovákiában fél óras sorok voltak, a liftek pedig hol a szél miatt, hol pedig áramszünet következtében álltak meg. Nálunk csak dél körül gyűlt össze annyi ember, hogy 15 percet kellett várni – mert a pár nappal korábban kijavított 18 vonszoló nagyon megnövelte a lift kapacitását.

A Csóványosra tervezett túrát el kellett halasztani. Páran gyalogosan jöttek, de a félméteres hóban nem volt értelme nekivágni. Mivel a motoros szán péntekre elkészült, de szombatra ismét elromlott (az otlévő szerelő most már tudja a hiba okát és a motor-részt elvitte javításra), nem tudtunk a tervezett útvonalon nyomot fektetni, így sível sem lett volna értelme ebben a hóban küszködni. Tavaly áprilias 4-én még találtunk némi havat a Csóványoson, most jóval többre számítok, tehát március végén – április elején tartjuk meg a túrát. Viszont a tervnek megfelelően délután 3-kor megemlékeztünk Tolnai Józsefről és Szebényi Gézaról. A Magyar Természetbarát Szövetség és az Újpesti TTE képviselői megkoszorúzták a turistaház falán az emléktáblát. A Dunakanyar Sportbizottság elnöke és koszorúja sajnos nem érkezett meg, feltehetőleg a nagy hó miatt.

A nap nagyobb részében a nap is sütött, ha nem is zavartalanul. A rekord létszámú közönség jól érezte magát és szép bevételt hozott. Estére egy nem-sízó fiatal társaság foglalt el a turistaház nagy részét, fő szórakozásuk az ivás volt – ehhez képest nem is voltak olyan hangosak. A fent maradt kezelők jutalma a nehéz napért egy holdfényes másfél óra sízés volt a déli pályán. A telihold jobb fényt adott, mint a teraszra kített fényszóró, a hó és a pálya jobb nem is lehetett volna. A mínusz 10 fokot meg sem lehetett érezni.

Vasárnap délelőttre napsütést jelzett a Meteorológia, ehhez képest ködös idő volt, hőszállingózással. Az erősödő északnyugati szél nem volt túl zavaró, de szépen szórta le a havat a fákrol. A reggel símára sikált kis északit kora délutánra jól feltúrta a rengeteg sízó, ezért még egy pályasímitásra volt szükség – az eredmény a közönség megelégedése volt. 15 percnél többet azért nem kellett várni (reggel 6 új vonszólót tettünk föl), akik pedig korán érkeztek, azok annyit sízhetek, hogy délután már haza is indultak. Üzemzavar nem volt, a felvonók kezelői beszélgettek is a közönséggel, tovább javítva a hangulatot és az informáltságot. Délutánra kezdett derülni. A nagy északit a gép nem dolgozta meg, mert a friss havon, ami alatt kemény hó van, a gép megcsúszott, így viszont olyan porhó volt a pályán, amit csak egy helikopteres sízéssel lehet találni. Délutánra szép huplik alakultak ki, de porhóból, ezért kifejezetten élvezetes volt kanyarogni közöttük. Csak amikor elég gyorsan belefutottam egy teljesen szűz, töretlen részbe, az úgy megfogott, hogy leoldott a felső léc. Egy arra járó barátunkkal („Lacika”) perccen két kerestük a méteres hóban, pedig tudtam, hol kell lennie.

Még du. fél 3-kor is tömötten jöttek föl a buszok, ekkor már egyes meneteket vásároltak. Mivel ezt nehéz ellenőrizni, célszerű lesz du. 2-tól 1200 Ft-os bérletet adni, ez 4 menetnek felel meg, a 4- fél 5-ös zárásig még így is nagyon megéri.

Elszámolás, becsomagolás után már 5 óra volt, amikor néhány kezelővel együtt el tudtunk indulni hazafelé. Nagyon sajnálhatják, akik nem a sível történő lesiklást választották: 46 szezonra emlékezve talán ha 3-4-szer volt ilyen remek a síút. A rövidebb úton, a Hármassforrás völgyében mentünk, majd a kijavított eróziós szakaszon remekül átsívizte, a gyors, de puha, fogható havon, a sízők által már jól kijárt úton, néha várva is egymásra, 20 perc alatt értünk le a parkolóhoz. A Vasfazék-patak átkelője semmi gondot nem okozott, a befagyott és gerendákkal kitöltött medert vastag hó borította, ha nem lett volna ott sok ember, hogy sebességgel is keresztül lehetett volna száguldani rajta. A sibuszban kényelmesen cipőt tudtunk váltani, útközben még megtárgyaltuk a hétvége tanulságait, hogy mi mindent lehetne jobban csinálni a turistaházban, hogy mennyire kellene a Magas-Tax –Hideghegy felvonó, s hogy mennyivel jobb egy hideghegyi hétvége, mint egy chopoki.

A hétvégére ugyan jelentős enyhülés jósolnak, de azt újabb lehülés követi, tehát nyugodtan számolhatunk azzal, hogy a szezon március végéig tart. Fontos, hogy erről meggyőzzük a sok új látogatót, s persze a honlapokon is folyamatosan kell a fontos információkat közölni. Ha még pár ilyen hétvége lesz, akkor biztosan kezelhetlenné válik a sok érdeklődő, mert ha négy busz járna, nagyobb felvonó-kapacitást akkor sem tudnánk biztosítani. Hacsak nem rendszeresítünk egy külön felvonópótló sibuszt Hideghegy és a Hármassforrás-völgy között.

Északi Zöld jelzéstetés

Kilencedik rész: Munka az Ipolyságban

2005. szeptember 22-től 27-ig

Régóta kérdés számomra, hogy mi tart az egyesületben, miért fontosabb mindennél az, hogy kint lehetek a természetben, függetlenül attól, hogy a kintlévőségem „tárgya” gyalogos túrázás (magashegyjárás), futás, vagy hegymászás. Válasz az első kérdésre (*az egyik válasz*): az MKE tagságom kezdetén oly nagyszerű emberekkel ismerkedhettem meg, nyújtottak nekem (*baráti*) kezét, mint pl. dr. Halkovics Laci bácsi, Varga Feri bácsi, vagy dr. Vízkelety Laci bácsi. Fantasztikus emberek, nagyszerű turisták, oszlopai a magyar turistaságnak és az egyesületünknek. Élő lexikonok, történelemkönyvek. Sajnos mostanában ritkán találkozunk velük. De vannak fiatalabbak is, akikre felnézhetünk, akiknek kedvemet lelem. Hogy a hosszú névsorból véletlenül kimaradtak között sértődés ne essék, nem említem meg, nem sorolom fel őket. Orbán Imrével mégis kivételt teszek.

A Magyarországi Kárpát Egyesületet 1946. februárjában a kommunisták kívánságára, feloszlatta az akkori belügyminiszter. (*A mostani időkben elegendő pályázati rendszerbe terelni az egyesületeket és semmit sem adni annak ellenére sem, hogy ami nagy vagyont elkoboztak, abból semmit vissza nem adtak... Legalább önfenntartóak lehetnének.*) Az MKE 1991-es újralakulásának első madarai között már ott volt Orbán Imre tagtársunk is. Az új Magyarországi

Szállásunk a Szügyi focipálya mellett

Kárpát Egyesület egyik legrégebbi tagja. Néha aktívabban, néha kissé visszahúzódnóan gyakorolja tagságát. Egyesületünk legszívesebb sajtóorgánumának - a Kárpáti Lapoknak - biztos olvasója és mostanában egyre aktívabb publicistája. Néha középnehéz túrákat ír ki. A kiírásnak megfelelően, végig is járja - egyedül, mint annakidején Halkovics Laci bácsi...

Imre bejelentkezett nálam jelzéstetésre. Sopron térségéből, pontosabban Egyházaskeszőről érkezett. Nekem akkor már nagyon a

zempléni térséggel kellett volna foglalkoznom, de mégis inkább Ipolyságot választottam. Utazási idő és költségtakarékosság szempontjából is indokolt volt. Azt a sok lyukat, amit mostanában magam után hagytam (hagytunk), jó lesz befoltozni. Ezért Balassagyarmatra utaztunk. Egy még nagyobb lyukat gyártani, de egyre csökkentve azt!

Imre a nyugati határszélen határőr parancsnok. Balassagyarmaton is van egy határőr-parancsnokság, sőt - igazgatóság! A bevált módszerrel és Imre tekintélyével (órnavi rang) bejelentkeztünk az igazgatóságon, Dúzs József ezredes úrhoz. Mivel a térségben dolgozunk, azt reméltük, hogy kvártélyt kapunk. Szállást, teljes ellátást ugyan nem kaptunk, de megengedték, hogy a kocsinkat egy napra az udvarukon hagyassuk.

Csitári templom

Teljes menettelszereléssel indultunk az újabb bevetésre. Festékes munkásruha, két sárga disperzites vödör, tele mindenféle nagyszerűséggel. Hátamon a zsákom, benne tájoló, térképek és egy GPS. Elmentünk a vasútállomáshoz és megkezdtük az Északi Zöld nyugati végpontjától a jelzéstestést. Nagy gondot nem okozott, hiszen a városban a meglévő zöld csíkot kellett csak felújítanunk. Ezt azért tartom fontosnak megemlíteni, mert a városon belüli útvonal kijelölés sem nem Bánhidi Attila, sem nem a mi „szellemi termékünk„! Aki azt ott megtervezte, vagy nagyon szeretett Balassagyarmaton aszfalton össze-vissza sétálgatni, vagy jó cimborája volt a cukrászdásnak. Bár, mi nem kaptunk a munkánkért külön ingyenes pogácsát, hagytuk az útvonalvezetést a régiben, egészen a város határáig. A nórádiak régi zöld jelzése legalább 13.6 kilométeren keresztül az aszfaltot koptatta Balassagyarmattól, Patvarcon, Órhalmon keresztül Csitárig. Csitáron túl is, de azt már nem vezették rá a Cserhát térképekre. Nem volt időnk lekövetni a végéig. Valószínűleg a felsőtáb-pusztai víztározóig vitték el. A régi zöldet a város határától Csitárig, zöld kereszt jelzésre festettük át.

A város határánál az Északi Zöld délnek fordul, keresztezve a vasúti síneket. Balassagyarmat új városrésze terjeszkedik. Csupa szép ház. Csupa idétlen forma. Kerítések, kutyák, riasztó berendezések. A szép, rendezet részen keresztülhalolva, kiértünk a szőlőkhöz. Éppen nézegettük, hogy az érésben lévő nova szőlőből lecsipnénk egy-egy fürtöt, mikor a föld alól előkerült a csősz. Megkérdezte, - mi a szándékunk a szőlőben. Mi azt mondtuk, - éppen lopni akartunk belőle. Ő azt mondta - ne lopjunk belőle. És mi nem loptunk a nova szőlőből, úgy is savanyú! Jelzéseink megtalálhatók kerítés és - villanyoszlopokon. A közeli áramelosztótól a villanyvezetékek úgy nyúlnak dél felé, mint a polipnak karjai. Azok alatt lépegettünk el. Majdnem mindegyik szőlős kertre ki volt téve a tábla: ELADÓ. A rendszerváltás előtt, a kisembereknek ez volt az egyetlen vagyona és menekülési tere. Ki a szőlősbe! Mára már más vagyonnal rendelkeznek a szegény emberek. Előző kormányfőnk (M.P) szerint, most a kisemberek tőzsdéznek. Azért nem szabad a tőzsdét megadóztatni. Na, de ne politizáljunk, azzal a jelzéstestés nem halad előre! Tehát, mi rendületlenül követtük főnököm (B.A.) térképi utasításait dél-keleti irányba. Északra hangulatos szántók adtak a képzeletemnek szárnyakat, dél felé elvadult akácós szabott gátakat minden lépésemnek. Az erdősáv szélén földes kocsiúton kerestük meg a vasúti átjárót. Kicsi erdőpamacsba beérve, eljutottunk a szügyi lőtérre. A lőtérig jó úton, mely turistaútnak kiváló, festegettünk. Onnan hirtelen felkaptunk a Kopanyica „hegyre”. Attilától már megszoktam, hogy számára semmi sem lehetetlen, legfeljebb a jelzéstestőnek egy kicsit nehezebb a dolga. Ismét dzsungelharcot vívtunk a bozótosban. Sűrű sorozatot adtunk le az itteni akácfákra. Öt méterenként duplázva. Szerencsére a nagy lövöldözés, vagyis a sűrű jelzés potyogtatás nem tartott soká. A „hegytetőn” állt egy vadászlés. Oda a szegény vadászsoknak olyan ösvényt kellett kialakítani, amin nem csak gyalogolni lehet, de kocsikázni is jó. Sój-hegyre már szinte úri módon mentünk fel - gyalog, a vödreinkkel.

Amikor a lőtérén gyakorolnak az engedéllyel fegyvert viselők, akkor a térség turisták számára belépésre tiltott terület. Ha valaki az Északi Zöldet járja lövöldözés idején, akkor azon turista számára „Lőteret elkerülő utat” készítettünk zöld kereszt jelöléssel. A zöld kereszt a lőtér sarkától betér Szügyre, onnan a nógrádmarcali műúton halad száz lépés-t a szemétkerakó irányába, majd a Sőj-hegy felé felkapaszkodó erdei úton tér vissza a zöld sávba. A műút elhagyása kissé nyomasztó, mert egy ideiglenes (*ettől sokan idegesek*) szemétkerakó van ott. Ha ezen túljutottunk, az erdőben már szép az út. Fentebb lősz vályúban kell menni, mely szintén érdekes, szép. Az Északi Zöldön keleti irányba haladva mezőre érünk ki. Dél felé faszor határol, mely olyan, mint ha, „mezővédő erdősáv lenne”. Megvallom őszintén, nem figyeltem fel a fák fajtájára. Azt mondták, hogy az diófa sor. Lehet.

Megérkeztünk egy gyenge fatákolmányú tanyához. Kerítések mindenütt. A kerítéseken belül

rengeteg fácán volt. Tehát ez egy fácán nevelő telep. A térképen szereplő Sőj-pusztát nem értük el, mert közvetlen előtte, délnek fordult az utunk. A fordulópontonra oszlopot és táblákat tettünk. A jobb kézre eső faszoron, jól lehetett jelezni. A nógrádmarcali utat ismét elérve, újabb táblákat helyeztünk ki, az út mentén álló kátrányos villanyoszlopra.

Patvarci házak

Beértünk Nógrádmarcalra. Ott a több lehetséges út közül azt választottuk, melyik a posta felé vezetett. Mint kiderült, arrafelé lakik Sisa Gyula polgármester úr is. Meglátogattuk. És szállást kaptunk Tőle két éjszakára a község házában...

Mivel az ősz elején kibontakozó nagy futó ambícióimat a Nike budapesti félmaratonon kissé megtépázta, a Plus Budapest Maratonra komolyabban kellett készülnöm. Szállásunk elfoglalása után felkötöttem a nyúlcipőimet és már sötétben elfutottam Szügyre. Szügyről vissza Nógrádszalkára. Kellő mértékben elfáradtam. Amíg én futkároztam, Imi megbeszélte a világ dolgait a polgármesterrel.

A következő napon, nehéz feladat előtt álltunk. Tavasszal, amikor ezen a vidéken az Északi Zöldnek utat kerestünk Hegyemegi (*Salalja*)-puszta felé, mindig elakadtunk valamelyik bozótban. Távolról jól látszott egy nyiladék, de azt nem sikerült megközelítenünk.

Most, mikor menni kellett, nem lehetett a feladatot nem megoldani. A községtől keletre indultunk tovább. Egy kis hídon át fiatal nyárfákhoz értünk. Tavasszal, nyár elején itt méhészek tanyázhattak. Innen az erdő szélén dél felé fordultunk. A mezőn térdig érő gaz maszatolta ránk a harmatot. Alaposan átáztunk, beáztunk. Fiatal, két-három éves sűrű akácok állta utunkat a hegy felé, amerre mennünk kellett volna. Az akác ellepte azt a szekérnyomot, melyet jól kivettünk, de nehezen járhattuk. Azon mentünk fel a Cseresre. A tetőre kiérve, a túloldalon vadászmező, rajta vadászlesz köszönt nekünk. Hegyemegi-pusztá felé gyér akácokban igyekeztünk jelzéseket festgeteni. Találtunk egy kis ősvényt, azt követtük. Már rég elhagytuk a romos tanyát, mikor észrevettük. A tanyánál megtaláltuk a helyes utat. A következmény: amit festettünk, törlés, újat kell festeni! A pusztától legelőn, majd erdőszélen haladtunk az ismeretlen felé. Ismét találtunk egy vadászlest. Arra is festettünk. Ha már ott van! A lest észak felé kerültük el. Mély keréknyomot követve jutottunk el a felsőtáb-pusztai víztározóhoz, horgásztóhoz. A tóból némán néztek ki ránk a vízbe pusztult fák. A tó partján némán üldögéltek a horgászok.

Nógrádmarcal felé visszaúton, kijavítottuk a délelőtti tévedésünket. A Hegyemegi-pusztá kör-

nyéke csendes, elhagyatott, szép vidék. A faluba visszaérve már nem volt kedvem futkározni. Csak a hátralévő napirendi pontoknak kívántunk megfelelni: fürdés, kocsmá, vacsora, alvás. A Sisa Gyula házigazdánknak, a polgármesternek úrnak elmeséltük a nap történéseit, a makacsul teret hódító akácost. Ő megígérte, hogy évente néhány alkalommal átküld a Hegymegi-pusztá felé egy-egy traktort. Azáltal járhatóvá válik az ösvény. Talán, ha még a crossmotorosok is rászoknának, de csak arra a szakaszra!

Eljött a vasárnap. Imrének lejárt a szabadsága. Estére haza kell érnie. Délelőtt visszatértünk a Balassagyarmat - Csitár közötti zöld keresztezésre. Az alapozást már megcsináltuk. A kereszt felfestését elkezdjük, legfeljebb egyedül fejezem be - gondoltam. Imre annyira gyorsan dolgozott, hogy a tizenhárom és fél kilométeres szakaszt ketten három óra alatt megfestettük. Egyébként is, Orbán Imrével nagyon nagyot haladtunk az Északi Zöld festésében. Ezúton is köszönöm a segítségét.

Imre felült a vonatnak nevezett sínbuszra, magamra hagyott. Mivel a ÉZ-del alaposan eltávolodtunk Balassagyarmattól, nagy kerülőt téve, átautóktam Varsányon keresztül Felsőtáb-pusztára, a víztározóhoz. A vasárnap délutáni horgászok autói közé beálltam az enyémmel is. Csendesen átöltöztem jelzéstestéből kengyelfutóba, hogy meg ne zavarjam a horgász idillt. Azután eltrappoltam Nógrádsípek felé a kék négyzeten.

A célom az volt, hogy az október 2-i Plus Budapest Maraton előtt fussak egy nagyot. Ha valaki olvasván ezt az írást előveszi a Cserhát térképét, vagy akinek fejében megvan térképként e táj, annak leírom a futásom útvonalát. Íme: Horgásztótól kék négyzeten az országos kékig, kéken Nógrádsípek, Hollókő. Itt álljunk meg egy szóra!

Késő ősszel volt Zánkán egy találkozó a turista szervezetek és szövetségek részére. A képviselők a sok jogos panaszuk mellett, megbírálták az Északi Zöld jelzéstestést is. Nem állítom, hogy én

Tábi víztározó

jelesre vizsgáztam jelzéstestésből. De azt állítom, hogy Nógrád megyében az Északi Zöldhöz képest az Országos Kék-túra útvonala nagyon rosszul van jelezve. A nógrádiak is szót emeltek az új országos ÉZ. túraprogram ellen. Ha megnézem, hogy hol és hogyan vezették Balassagyarmat és Csitár között a korábbi zöldet, vagy fent Ipolytarnóc és Karancs között, akkor az Északi Zöldre panaszuk nem lehet.

Ha a Duna-Ipoly Nemzeti Park vezetői körülnéznének az Ipolyság erdőiben, milyen az erdők állapota - tisztasága, fakitermelő kultúrája, er-

dészeti fegyelme, - s nem csak vadászatnának és tilalomfákat állítgatnának, - akkor talán maguk részére jogos munkát is találnának.

A térségben örültek a polgármesterek, mikor meghallották, hogy TURISTA útvonalat festenek a falujukon keresztül. Irigykedtek az Országos Kék-túra által bekapcsolt falvakra, pl. Nógrádsípekre, Hollókőre. Hollókő egy kirakatfalú. A faluban gyors buszokkal hordozzák körbe a turistákat. A turisták ki sem szállnak a buszokból. A falu szépen kipingálta a látványos házakat. A falun áthala-

dó Országos Kék-túrával már nem is foglalkozik. Az említett két falu között, erősen kell kapaszkodni a térképbe, hogy el ne tévedjen az ember. Oszlopoknak, útirányjelző táblácskáknak még nyoma sincs.

Hollókőről műúton ki a szécsényi útra Nagylóciig. Nagylócról földúton Rimócon keresztül le a Körtvélyes-völgybe. A völgyön végig a Varsány-Nógrádsipek műútig. Ott dél-nyugat irányba fel a szőlőkhöz. Végig a gyönyörű tetőn a felsőtáb-pusztai víztározóig. A megtett út kb. 39 km.

Sajnos elszámítottam magam. A vizes, csúszós erdei út, alaposan kivette az erőmet. A rossz (kék) jelzés miatt, sokat kellett a térképet böngészni, többször vissza kellett futnom a legutoljára látott jelzésig. Míg a maratoni versenyen általában öt kilométerenként van egy „frissítő állomás”, itt nem volt. És magammal sem vittem semmit. Hollókövön, mint csóró gyerek, sóvárogva néztem, ahogy egy hollókői asszony, almát eszik, és ropog a foga alatt... Öt órát futottam, alig negyven kilométeren. Sokat bele is gyalogoltam. Nem jó előjel!

Sötétedés után, kimerülten értem vissza a horgásztóhoz. Egy cigaretta izzott fel a sötétben. A halór volt. Vigyázott a halakra és a kocsimra.

Nem tudtam olyan korán felkelni, hogy néhány horgász meg ne előzzön. A víztűrő fölött reggeli pára lebegett.

A tó nyugati bütüjében kiállítottam egy oszlopot, rászögelttem három táblácskát. A gátnál is kiraktam két táblácskát, majd folytattam a jelzéstető munkát az előző nap, sötétedéskor megismert szép tölgyesben. A tótól a Varsányi műútig szép a terep. A műút közelében hegyi legerők vannak. Villanypásztorok őrzik a teheneket. Még akkor is áram van a kerítésekben, amikor állat sehol a láthatáron. Leértem a Varsányt Nógrádsipekkel összekötő műútra. Tavasszal, amikor bejártuk a terepet, akkor kerítések hadával találkoztam abban az irányban, amerre a jelzést vinni kell. Azóta félttem ettől a szakasztól. Lehet, hogy én valahogyan ellavírozom valahogyan, de az utánam jövő turistákkal mi lesz? - gondoltam. A Sajgó nevű hegy, karakteres hegylábbal simul a Körtvélyes-völgybe. Azon a lábon, látványosan lehet felkapaszkodni a gerincre. A lábhoz vezető utat a műút alatti lápos részeken keresgéljük. Most a probléma első része könnyen megoldódott. Kissé tovább kellett mennem Nógrádsipek felé, majd derékszögben egyenest, a legrövidebb úton a lábhoz, azon fel a tetőre. Mindig került egy-egy fa, melyre festeni lehetett. Fent a tetőn megtaláltam a kerítéseket is. Kiderült, hogy azok is az állatok terelésére szolgálnak. Könnyen ki lehet kerülni, vagy át lehet lépni azokat. A hegyhátról szabadon ellátni a környékbeli hegyek felé. A Sajgó oldalában szőlő ültetvények vannak. Én egyre éhesebb lettem a fűrtökre. Egy határozott földúton haladtam a Csattogó felé. Nagyobbacska kitérő lett volna egy-egy szőlő meglátogatása. Nem mehettem oda, nem mondhattam azt sem, hogy savanyú. Ezt a poént a róka már lelőtte. Mentem tovább, amerre az utam vitt. Egyszer csak az utam elment egy szőlőskerti pihenő mellett. Nagy, terebélyes diófa adott árnyékot a fáradt vincelléreknek és most nekem a fáradt jelzéstetőnek. Az ottani szőlő nem volt savanyú.

...ki korpa közé keveredik... (avagy biomalacok)

Csattogó felé mély, árokszerű nyeregbe kellett leereszkedni. Úgy tűnik, hogy ott a nyeregben szennyvíztisztító működik. A tovább vezető gerincúton akácok trónol megint. Az időm letelt. A Csattogó és a Sajgó közötti nyeregtől lementem a műútra. Sikeres stoppal bejutottam Varsányba. Onnan már csak öt kilométer a horgásztó. Ahogy a tó felé bandukoltunk, a festékes vödöröm és én, régi zöld jelzést vettem észre. Valószínűleg Csitár felől érkezett. A turista térkép nem jelzi. Ha meghagyom, némi zavart kelt a térségben. A felsőtáb-pusztai földút mentén lévő régi, rossz állapotú zöldet, végig letöröltem (*lefestettem teli zöld színűre*).

Másnap a kocsimmal átálltam Nógrádsípekre. Gyalogosan, most innen indultam vissza a hegyekbe. Minden napra jut némi plusz sétálás a jelzéstetésen túl. Az Alsó mezőt megkerülve másztam vissza a tegnapi nyeregbe. Kevéssel a nyereg után hagytam abba a jelzéstétést. Bánhidi Attila sűrűn összefirkált térképével pontosan követtem a kijelölt útvonalat, mely leginkább a cross-motorosok gyakorló pályáját követte. Izgalmas, kissé nehezen járható, de szép terepen haladtam. Hol a gerincen kellett mennem, hol egy kicsit a „Vakarás” déli oldalában. Egy sziklás részen az utunk átlendült az északi oldalba. Éles szögben ismét visszatért a gerincre, majd véglegesen az északi oldalban haladt Nagylóc felé. Egyszer még egy nagy vargabetűt ír a Musuta-hegy oldalában. A Csattogó, a Vakarás és a Musató északi oldalában, valószínűleg a rimóciak névjegyét lehet látni. Gusztagustalanul kivágott akácfákat, térdmagasságig terített szemét az erdőben minden felé. Tehetetlenségemben, szinte sírhatnékam támadt. Csodálatos tájat kaptak a jó Istentől, és parazita módon teszik elviselhetetlenné. Én hiába nem szemetelek, hiába szedem össze néha mások szemetét is, hiába követik példámat turista társaim, egyesületek tagjai, a szemetelő, kártevő gépezettel képtelenek vagyunk győztes csatát vívni. Veszítünk a városokban a kutyasétáltatókkal, a szemetelőkkal, a graffitisekkel szemben, veszítünk az erdőket ipari méretekkel történő személtelárasztókkal, a fatolvajokkal szemben. Kedves olvasó! Kérlek, ne gondold, hogy egy megszállott természetvédővel van dolgod - velem. Nem tartozom egyetlen zöld szervezethez sem. Az elvtelen, agyament természetvédősködit ép úgy elítélem, mint a másik oldalt, mert legalább annyi kárt okoz. De az amit Nógrádban tapasztaltam, az szívszorító! Azám, Duna-Ipoly Nemzeti Park!

Haladtam az úton. Derékban elvágott fák égbekiáltó jelei között. Megérkeztem a Szarka-völgy dél-nyugati felső csücskéhez. Ezen a részen már rendezettebb tölgyes található. (*Úgy tűnik, bogy a tölgyfát nem szeretik kilopkodni.*) Mivel a korábbi utat a völgybe levezető úttal nem köti össze ösvény, egy száz méteres szakaszon, ismét sűrűn kellett jeleznem. A fák két oldalára festettem. A jelzések összeláthatók.

Szerettem volna lejutni Nagylócra, de a Szarka-völgy fejében elkapott az eső. Hirtelen nagy zápor kerekedett. Teljesen eláztattott. Gyors léptekkel siettem vissza a kocsihoz. Útközben találok egy négytagú fatolvaj kommandóval. Mindegyik bőrig ázott. Az egyikük kezében motoros láncfűrész volt. Magamhoz szólítottam őket és lelkükre kötöttem, hogy azt a fát ne vágják ki, amin a következő jelzés van: és rámutattam az ÉZ. zöld sávjelzésére. Valószínűleg, sokat értem vele... Útközben azon izgultam, hogy az eső le ne mossa a frissen festett jeleimet.

Nem mosta le.

Mályi József, MKE
 fotók: Orbán Imre, MKE

Túraterv

Március

3-5. Dél-Dunántúli Kéktúra

Homokkomárom – Galambok

Igény esetén Zalakaroson fürdés, fürdőruha!

Táv: 43 km

Szállás: Galambok, Turistaszálló, kb. 1.200 Ft/fő/nap

Utazás: szgk, pénteken 16 órakor indulunk

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: február 10.

5. Kicsit Barlangolunk

*Lillafüred – Kő-köz (Dante-pokla) barlang –
Kecske lyuk – Büdös-pest – Szeleta barlang –
Lillafüred*

Táv: 12 km, szint: 500 m, menetidő: 5 óra

Találkozó: 8.15, Volán pu.

Túrávezető: KEE, Lukács László, 30/349-5682

11. Mátra

*Markaz – Markazi várrom – Rókalyuk tető –
Markazi kapu – Disznókői vb. – Ilona völgy –
Parádfürdő*

Táv: 14 km, szint: 510 m, menetidő: 5 óra

Találkozó: 7.30, Volán pu.

Túrávezető: KEE, Köves Gyula, 20/326-4943

15. Szlovákia: Burda-hegység

*Egy napos kirándulás a Duna – Ipoly – Garam által
határolt parányi Burda-hegységben*

Utazás: személyautókkal, reggel 7 órakor indulunk

Túrávezető: PKE, Mérái Róbert

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: március 8.

24-26. Szlovákia: Tribecs-hegység

*Felvidék. Barangolás a Nyitrától északkeletre fekvő
„Csitári-begyekben”*

Program: gyalogtúra, várlátogatás (Gímes)

Szállás: szervezés alatt.

Utazás: szgk, pénteken kb. 16 órakor indulunk

Túrávezető: PKE, Mérái Róbert

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: március 8.

Április

1. Budai-hegység

*Libegővel a János-hegyre, majd Széchenyi-hegy –
Ördögórom-gerinc – Farkasrét*

Nagyszülők és unokák túrája

Költség: BKV + Libegő

Táv: 12 km, szint: 80 m

Túrávezető: PKE, Szádeczky-Kardoss Géza,
1/290-3814 vagy 30/354-3935

1-2. Barlangolások I.

Aggteleki Cseppkőbarlang

A több részes programban a barlangok különleges világát ismerhetjük meg. Kedvcsinálónak talán a legismertebb és legszebbek egyikével kezdünk...

Jelentkezés és információ: KEE, Pásztori Zsolt
20/988-5220

7-9. Kerékpártúra

Kulturális barangolás a Fertő-tó déli részén
*Szombat: Nagycenk – Hidegség – Hegykő –
Fertőszéplak – Sarród – Fertőd – Nagycenk
(35 km)*

*Vasárnap: Nagycenk – Fertőboz – Fertőrákos –
(Rust) – Nagycenk (32 km vagy 50 km).*

Szállás: Nagycenk: Vakáció vendégház, vagy Hegykő: Kertész vendégház, 2.500-3.000 Ft/fő/éj

Látnivalók:

Nagycenk: Kastély (700 Ft), Kisvasúti skanzen
Fertőrákos: Kristálymúzeum, Kőfejtő (700 Ft)

Fertőboz: „Ecce Homo” szobor

Hidegség: Kör alakú kápolna, román kori falfestészet
Fertőszéplak: Széchenyi család egykori kastélya, Falumúzeum

Sarród: Kócsagvár

Fertőd: Esterházy kastély (1.000 Ft)

Utazás: szgk, pénteken 16 órakor indulunk

Túrávezető: Horváth Márta

Információ: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: március 15.

8. „Superkupa”

Tájékoztatósi Túráverseny

Információ és jelentkezés: KEE, Bóta Attila,
20/965-1432, palfilonla@chello.hu

Hajrá ösvénytaposó, együtt barangoló barátaim!

13-14. Bükk kék

*Pereces – Varbó – Szentlélek – Bükk-szentkereszt
(szállás) – Ilona-völgy – Pázsag erdészház –
Stimecz-báz – Felsőtárkány – Eger*

Táv: 70 km, szint: 800 m, menetidő: 48 óra

Találkozó: 5.00, MÁV pu.

Túrávezető: KEE, Papp Zsolt, 70/339-2322, tizsa@freemail.hu

Jelentkezés a túra előtt legalább 3 héttel!

14-17. Szlovákia – Felvidék

Murányi-fennsík

Gyalogtúrák a Murányi-vár környékén, 1000-1200 m-es mészkőszikrek között

Szállás: a Murányi-vár alatti turistaházban, vagy Predná horán nyaralóházban.

Utazás: szgk., pénteken 15 órakor indulunk

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: január 31.

15-17. Schneeberg – Rax –

Schneealpe gerinc keresztezés

Losenbeim – Edelweissbütte – Kaiserstein (2061) – Klosterwappen (2076) – Weichtalhaus

– Kaiserbrunn – Groser Höllental – Ottobaus

– Karl Ludwighaus – Heukuppe (2007) –

Gamsackerbütte – Lurgbauerbütte –

Rinnhoferbütte – Windberg (1903) –

Schneealpenhaus – Altenberg

Időadatok: 9 óra, 10 óra illetve 8 óra

Szállás: sátorban, de szükség és pénztárca függvényében menedékházban is lehetséges

Jelentkezés: MKE, Orbán Imre, 70/942-4410

23. Források

Felsőtárkány – Stimecz báz – Vöröskő-forrás

– Toldi bükk – Imó-kő – forrás - Feketelen –

Tamás kútja

Táv: 20 km, szint: 600 m, menetidő: 8 óra

Találkozó: 6.50 Volán pu.

Túrávezető: KEE, Köves Gyula, 20/326-4943

28 – május 1. Erdély – Partium

Zilab – Meszes-hegység

Zilahi barátaink meghívására:

Négy napos túra az Erdélyi-szigethegységhez tartozó Meszes vonulatán. A hegység főgerincén húzódott valaha a Római Birodalom északkeleti határa.

Itt található az „Erdély kapujának” is nevezett szoros, a Meszes-kapu

Szállás: saját sátorban, egy helyen fogunk táborozni, főzés bográcsban, bevelőt hozni kell

Utazás: szgk. Zilahig, tovább gyalog, pénteken reggel indulunk megbeszélés alapján

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

Jelentkezési határidő: április 1.

A részletes programról később tájékoztató készül

29-május 01. Hoher Dachstein magashegyi túra

Parkoló – Dachsteinsüdwand – Tor –

Windlegerscharte (2396) – Adamekbütte – Hober Dachstein (2995) – Hunerscharte (2613) – parkoló – Pürgg – Gröbming – Admont – Mariazell – Müurzsteg – Neuberg – Mariashutz

Időadatok: 7 óra és 8 óra

Szállás: bivak illetve sátorban

Kultúr program:

Gröbming, Pürgg, Admont, Mariazell, Müurzsteg, Neuberg, Mariashutz helyiségek műemlékei Ausztria legszebb építészeti emlékei, rengeteg magyar vonatkozással

Jelentkezés: MKE, Orbán Imre, 70/942-4410

Május

7. Bükki köveken

Bányabegy – Három-kő – Tar-kő – Cserepes-kő – Ór-kő – Bél-kő – Béalpátfalva

Táv: 16 km, szint: 600 m, menetidő: 6 óra

Találkozás: 8.15, Volán pu.

Túrávezető: KEE, Pappné Kormos Zsuzsanna, 70/339-2325

13-14. Várak a Mátrában

Szombat: Mátrafüred – Muzsla – Sástó – Eremény-tető – Dezsővár – Kis-hegy – Dobogó

– Mátrafüred – Benevár – Remetebérc – Sástó

Táv: 17 km, szint: 470 m.

A túra során hét várat érintünk.

Szállás, vacsora lehetőség a sástói kempingben 3-4 ágyas szobákban.

Vasárnap: busszal Galyatetőre, majd onnan Galyatető – Galyavár – Orosz Mátyás-vára – Sebestyénvár

– Mátraszentistván – Ágasvár – Óvár – Hasznosivár – Hasznos vá.

Táv: 19 km, szint: 320 m és szintén hét várat járunk be.

Bp. Keleti pu.-ra érkezés 20:00 körül.

Jelentkezés: 3.600-Ft befizetésével

Túrávezető: PKE, Szádeczky-Kardoss Géza. 290-38-14 vagy 0630-35-439-35

13.21. Kárpát-Koszorú Nemzetközi

Túramozgalom

Gerinctúra a *Kelet-Beszkidekben*, a *Kárpát-Koszorú része*.

Útvonal: Vereckei-hágó – Pokol-bérc – Uzsoki-hágó – Kremenc-súcs (szlovák – lengyel – ukrán hármashatár).

Jelentkezési határidő: április 9.

Jelentkezés: PKE, Vámos László, 20/922-2646

A részletes programról tájékoztató készül.

